

Roj: **SAP B 4989/2026 - ECLI:ES:APB:2026:4989**

Id Cendoj: **08019370142026100361**

Órgano: **Audiencia Provincial**

Sede: **Barcelona**

Sección: **14**

Fecha: **20/07/2026**

Nº de Recurso: **920/2025**

Nº de Resolución: **483/2026**

Procedimiento: **Recurso de apelación**

Ponente: **GUILLERMO EDUARDO ARIAS BOO**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

-

Secció núm. 14 de l'Audiència Provincial de Barcelona. Civil

Carrer Roger de Flor, 62-68, 1ª planta - Barcelona

08013 Barcelona

Tel. 934866180

Fax: 934867112

A/e: aps14.barcelona@xij.gencat.cat

Entitat bancària: **Banc de Santander**

Per a ingressos en caixa, concepte: 0660000012092025

Pagaments per transferència bancària: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274

Beneficiari: Secció núm. 14 de l'Audiència Provincial de Barcelona. Civil

Concepte: 0660000012092025

NIG 0811342120218226023

Recurs d'apel·lació 920/2025 A

Matèria: Judici verbal

Òrgan d'origen: CIV - Secció Civil i d'Instrucció del TI de Manresa. Plaça núm. 2

Procediment d'origen: Judici verbal (250.2) (VRB) 718/2021

Part recurrent / Sol·licitant: INVESTCAPITAL LTD.

Procurador/a: Marta Pradera Rivero

Advocat/ada: Violeta Montecelo Gonzalez

Part contra la qual s'interposa el recurs: Héctor

Procurador/a: Fadua Khrourouch Azehaf

Advocat/ada: ALBA CASOLIVA CLOTET

SENTÈNCIA NÚM. 483/2026

MAGISTRAT: GUILLERMO ARIAS BOO

Barcelona, vint de juliol de dos mil vint-i-sis

Vist en aquesta Secció Catorzena de l'Audiència Provincial de Barcelona el recurs d'apel·lació que ha interposat la procuradora Marta Pradera Rivero, en representació d'Investcapital, Ltd., defensada per l'advocada Violeta Montecelo González, contra la sentència que ha dictat el Jutjat de Primera Instància núm. 2 de Manresa, amb data de dotze de novembre de dos mil vint-i-quatre, en les seves actuacions de judici verbal 718/21, en què han estat parts, com a actora, la mateixa actora, i, com a demandat, el Sr. Héctor, que ha comparegut davant d'aquest Tribunal amb la defensa de l'advocada Alba Casoliva Clotet i amb la representació de la procuradora Fadua Khrouchrouch Azehaf.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. La sentència de primera instància té aquesta part dispositiva: "Fallo: desestimar la demanda presentada por doña Marta Pradera Rivero, procuradora de los tribunales, en nombre y representación de Investcapital, Ltd., contra don Héctor, representado por la procuradora de los tribunales, doña Sara Solà Boixadera y, en consecuencia, declarar nula la cláusula que establece el interés remuneratorio, en el contrato suscrito por las partes, de tal manera que Investcapital, Ltd., deberá devolver los importes abonados por don Héctor que excedan del capital dispuesto, con el interés legal del dinero, desde la fecha de cada disposición, a determinar en el oportuno incidente de liquidación, en caso de discrepancia.

Con condena en costas a Investcapital, Ltd."

Segon. L'actora hi va interposar un recurs d'apel·lació, contra aquesta sentència, pels motius que va trobar adients.

Tercer. Se'n va donar trasllat, d'aquest recurs, al demandat, que va defensar la correcció de la resolució impugnada.

FONAMENTS DE DRET

Primer. MATÈRIA DE DEBAT. LA SENTÈNCIA DE PRIMERA INSTÀNCIA. La sentència impugnada ha rebutjat la demanda adreçada per l'actora, cessionària dels drets derivats d'un contracte d'obertura de crèdit amb règim d'amortització rotatori, a fer efectiu l'import en què havia estimat el saldo. Hi argumenta que, com que no s'havia explicat a l'usuari del crèdit el règim de funcionament d'aquesta mena de contractes, no s'havia pogut fer càrrec cabal del cost financer que hi assumia. De manera que, si les clàusules que definien el preu que havia de pagar el consumidor afectat, en forma d'interessos, per rebre finançament, no eren transparents, s'havien de reputar nul·les, per abusives, i no es podien fer servir com a fonament per a una demanda. A part, el jutge que ha conegut del plet en primera instància, portat per l'embranchida que havia pres, no només ha desestimat la demanda de l'actora, sinó que, sense que el demandat hi hagués formulat cap reconvençió, la condemna a restituir-li a aquest els diners que hagués pagat de més en aplicació de les clàusules controvertides.

Segon. EL RECURS DE L'APEL·LANT. Hi al·lega, en resum, que amb les dades relatives a límit de crèdit, tipus d'interès, taxa anual equivalent i quota d'amortització mensual que es remarcaven en el document amb què es va subscriure el contracte controvertit, un consumidor mitjanament avisat havia de saber quin era el cost que havia d'assumir per rebre el finançament que desitjava. Hi afegeix que, en qualsevol cas, es tractava d'un cost normal, dins del mercat, que no podia considerar-se abusiu. Això, pel que fa a la defensa de les seves pretensions inicials, de fer efectiu l'import en què havia estimat el saldo de la relació jurídica. Quant a la seva condemna a restituir al demandat els interessos que aquest havia fet efectius, s'hi oposa tant per motius de forma com de fons. En primer terme, com havia de resultar condemnada a pagar res en un procés en què només ella havia exercit accions? Després, què li venien a explicar a ella, que s'havia limitat a adquirir els drets derivats d'un contracte (no pas totes les posicions jurídiques actives i passives, en globus) sobre els diners que li havien pagat a la primitiva creditora durant el desenvolupament regular de la relació? No els havia rebut pas, ni n'havia tret cap benefici. Si de cas, els havien d'haver reclamat a la financera.

Tercer. FONAMENTS DE LA DECISIÓ DEL TRIBUNAL. SOBRE LA DESESTIMACIÓ DE LA DEMANDA. Són, pel que fa al rebuig de la demanda, els mateixos de la resolució impugnada. Pot passar que ni tan sols amb les dades relatives a límit de crèdit, tipus d'interès, taxa anual equivalent i quota d'amortització n'hi hagi prou per conèixer quin cost financer s'assumeix amb un contracte d'aquesta naturalesa. Hem de pensar que amb un tipus d'interès alt, de més de l'u i mig per cent el mes, i una quota d'amortització baixa (d'entrada, trenta-set amb cinquanta euros) a poc que feia servir la targeta associada amb el contracte el consumidor afectat podia lliscar suaument, gairebé sense adonar-se, fins a caure en un pou d'endeutament sense fons. Li havien d'haver proporcionat, d'entrada, un assessorament específic, amb exemples numèrics diversos per respondre a diverses hipòtesis. No hi ha cap constància, però, d'un assessorament d'aquesta naturalesa. És clar que, amb aquest règim d'endeutament inacabable, els costos financers es disparen. No podem discutir, tampoc, que,

a part de gens transparent, el règim de les clàusules controvertides sigui abusiu. Per tant, hem de confirmar el pronunciament de la sentència impugnada que, a partir de les normes de la Llei General per a la defensa dels consumidors i dels usuaris que emparen els qui contracten amb empresaris o professionals en el marc d'un protocol de condicions generals predeterminades per aquests, nega que els puguin cobrar cap quantitat sobre la base de clàusules abusives. Tal com podem veure a la liquidació que adjuntava l'actora, el demandat havia pagat per conceptes diferents dels de restitució del capital una quantitat superior a la dels seus actes de disposició. Per tant, declarada la nul·litat de les clàusules que regulaven el preu del finançament i altres conceptes, una reclamació de quantitat emparada en el contracte controvertit no podia reeixir en cap cas.

Quart. SOBRE LA IMPOSICIÓ A L'ACTORA D'UNA CONDEMNNA. En canvi, hem de revocar el pronunciament que condemna l'actora a restituir uns diners. No l'havia demanat ningú, i els jutges hem de ser congruents, tal com ens demana l' article 218.1 de la Llei d'Enjudiciament civil, amb les pretensions de les parts. Bé, quan diem que no l'havia demanat ningú, volem dir que no ens l'havien sol·licitat segons les normes a les quals resta subjecta, en els articles 406.3 i 438.2 de la mateixa Llei suara esmentada, la formulació de pretensions de condemna per part del demandat, que exigeix la formalització d'una reconvenició amb tots els ets i uts. En qualsevol cas, l'actora mancava de legitimació per haver de suportar una pretensió de restitució de quantitats que no havia rebut. És una qüestió de lògica elemental, aclaparadora: hom no pot retornar el que no ha rebut. Hem d'estimar, per tant, en part, el recurs de l'apel·lant, i suprimir de la sentència impugnada el pronunciament que condemnava l'actora a pagar unes quantitats de diners.

Cinquè. COSTES DE LA PRIMERA INSTÀNCIA. Ara bé, sense aquest pronunciament sobrer, el resultat del plet és, igualment, el del rebuig íntegre de les pretensions inicials de l'actora. Per tant, en aplicació del criteri del venciment objectiu, que inspira la regla general en aquesta matèria, de conformitat amb el que disposa l' article 394.1 de la LEC, ja ens està bé que l'actora hagi estat condemnada a pagar les costes causades en primera instància al demandat. Aquest pronunciament no el toquem.

Sisè. COSTES DE LA SEGONA INSTÀNCIA. De conformitat amb el que disposa l' article 398.2 de la LEC, segons la redacció que tenia en el moment que va començar aquest plet, no se n'ha de fer càrrec, d'aquestes cap de les parts, en haver estat estimat, ni que sigui només en part, el recurs.

DECISIÓN

Amb estimació, en part, del recurs d'apel·lació que ha interposat la procuradora Marta Pradera Rivero, en representació d'Investcapital, Ltd., defensada per l'advocada Violeta Montecelo González, contra la sentència que ha dictat el Jutjat de Primera Instància núm. 2 de Manresa, amb data de dotze de novembre de dos mil vint-i-quatre, en les seves actuacions de judici verbal 718/21,

- 1) REVOCO el pronunciament d'aquesta sentència que condemnava l'actora a restituir unes quantitats que no havia rebut pas, que resta sense efecte, i
- 2) En CONFIRMO la resta (desestimació íntegra de l'acció de reclamació de quantitat de l'actora, per manca de causa lícita, en haver cercat el suport d'unes clàusules abusives, i, per tant, nul·les, i condemna de la mateixa demandant a costes)
- 3) Sense condemnar cap de les parts a pagar les costes derivades del recurs.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, que no hi poden interposar cap recurs.

Retorneu les actuacions originals al Jutjat del qual provenen, amb testimoni d'aquesta resolució, i demaneu-ne rebut.

Retorneu a l'apel·lant el dipòsit que ha constituït per recórrer contra la resolució impugnada.

Aquesta és la meva resolució, que mano i signo.

Contra aquesta resolució no s'hi pot interposar cap recurs.

Així ho pronuncio, ho mano i ho signo.

El magistrat

Podeu consultar l'estat del vostre expedient a l'àrea privada de sejudicial.gencat.cat.

Les persones interessades queden informades que les seves dades personals s'han incorporat al fitxer d'assumptes de l'oficina judicial, sota la custòdia i responsabilitat d'aquesta, on es conservaran amb caràcter confidencial i es tractaran amb la màxima diligència.

Així mateix, queden informades que les dades que conté aquesta documentació són reservades o confidencials i que el tractament que se'n pugui fer queda sotmès a la legalitat vigent.

Les parts han de tractar les dades personals que coneguin a través del procés de conformitat amb la normativa general de protecció de dades. Aquesta obligació incumbeix als professionals que representen i assisteixen les parts, així com a qualsevol altra persona que intervingui en el procediment.

L'ús il·legítim de les dades pot donar lloc a les responsabilitats establertes legalment.

Amb relació al tractament de les dades amb finalitat jurisdiccional, els drets d'informació, accés, rectificació, supressió, oposició i limitació s'han de tramitar conforme a les normes que siguin aplicables en el procés en què s'obtinguin les dades. Aquests drets s'han d'exercir a l'òrgan o oficina judicial en què es tramita el procediment i n'ha de resoldre la petició qui en tingui la competència atribuïda en la normativa orgànica i processal.

Tot això de conformitat amb el Reglament EU 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, la Llei orgànica 3/2018, de 6 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el capítol I bis del títol III del llibre III de la Llei orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del poder judicial.